

Utdrag fra "Gjennom døden til livet" av Arne Næss, 1944

SESOND 1944.

Trotilidighetskirken - Rendal.

Temat: Evangeliet etter Johannes Kap.12, 24,25.

" I EN I N A T T E N - G J E N N O M D Ø D E N - -

... N O R S K E N S ... !"

Gjennom dødens nett og mørke gikk vår frelser. Tilagnelatende med nedering, med taft sak! En morgenredet denret allerede fra korset, og såkemorgen blev lysdemringen til solstørk dag.

Jesu Kristi livsverk sluttet ikke med korset, med den seier han der vant fortsattes det og fortsettes det gjennom hans vitner, gjennom hans kirke. Og det var og er nettop ved hans kors at den Herre Jesus drar så sterkt på menneskehjertene-

for" det kors som redder oss hans blod som viste ei av svik, en trappe er til tronens fot som står urokkelig"---!

Og hans livsverk, deden til full forsoning mellom Gud og mennesker, har evnet og evner enn idag å dra oss oss opp mot Gud! Livsforvandle det enkelte menneske, omkaste å fornye forholdene i ett folk og et land. Kroget av Kristi sterke livsinnaste ja mennesker seg frivillig i hans tjeneste, flokket seg og ble vitner om ham i ord og i død. Vitner, ja-ikke tilerer med flatbundet godtkjøps- snakk som vi t n e r f i l l i g t) som med sitt liv var villige til å stridseste sine ord.

... skelle opp, og ble vitner om ham i ord og i død. Vitner, ja-ikke tilerer med flatbundet godtkjøps- snakk som vi t n e r f i l l i g t) som med sitt liv var villige til å stridseste sine ord. ... skelle opp, og ble vitner om ham i ord og i død. Vitner, ja-ikke tilerer med flatbundet godtkjøps- snakk som vi t n e r f i l l i g t) som med sitt liv var villige til å stridseste sine ord.

I evangelierne forsoner flere utsagn av vår frelser som at å ei bota mer det tygiske, det centrale for hans gjerning! Det som er det vi nettop har hørt lest. Det er ein livsinnaste man søker ... som kornet må leges i jorden, må de -for å kunne bære frukt, for at det e n e korn kan bli

til de mange, således blev hans død til i v for menneskene i naturens verden hersker de love at frukt bare er mulig ved at frøet dør! Så måtte også frelseren dø for at de mange kunne få liv, få del i hans liv. Og som såkornet blir lagt i jorden, blev han lagt i graven! men nettopp da og derved blev han livsspiren for den store menneske æren! "han blev opphav til en evig frelse".

Dissiplene hadde svært vanskelig for å gjøre seg fortrolige med de tanker at Jesus skulle dø! de var så helt bundet av forestillingen om hans jordiske storhet, at han skulde reise et Gudsrike her på jorden med makttatføldelse i ytre glans og herlighet! Dette Gudsrike mente de skulde bli et rike av denne verden og Kristus dets hersker - den Messias som de hadde lert å forstå han var - bli dette rikets "Cesar". Vi har jo endog en beretning som forteller at mor til to av Jesu disipler ba om at disse sønnene hennes måtte få en god å framtrædende plass i d e t riket (Mattæus 20. 21). Ja, disiplene var så hildet inn i denne oppfatningen at de endog e f t e r hans oppstandelse ikke kunne slippe den tanken. Vi kan jo bare minnes det resignerende, vel nærmest skuffede utbruddet som de to Emmaus vandrerne kom med: "vi hadde håpet han var den som skulle forløse Israel". Eller senere, da disiplene var samlet med den oppstandne Frelser, da fortelles det jo at de spør ham "Herre - ~~vil du~~ gjennreise du på den visen for Israel". Lkta 1.6. Og folket selv, jødene, ja de drømte om å bli et folk av erobrere som skulle vinne over sine unnertrykkere og selv bli konge. De vist skulle bli en stor å s t r å l e n d e fram i di - Den nei, det var ikke på den måten Vår Frelser ville få sin herskerkraft - ikke ved noen ytre makt. Det var kommet for å grunnlegge Gudsriket innenfra, i menneskehjertene! Og dette rikets program forkyndte han i sin bergpreken og dets grunnlov ga han i det store dobbeltbudet: "du skal elske Herren din Gud av ditt ganske hjerte og din neste som deg selv." og for dette rikets seier ga han i villig, varm og ofrende kjærlighet sitt liv! Da Guds ubønhørlige lov krevet oppfylldelse da stilte han seg villig fram og bøyet seg i lydighet unner Guds vilje - "der bydes alle piner fram - han sier - gjerne, hvert et lem er villig til å lide". Det er denne strålende godhet, denne rakryggede villighet og offervilje hos Vår Frelser som virker så sterkt og så draende. Det var tider da dette trokk av ham syntes å gå. Det sterke mandige heltepregede Kristusbillede

